

Sygn. akt IV CNP 16/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w L.
z dnia 23 stycznia 2013 r.,
w sprawie z powództwa P. Spółki Gazownictwa Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w W. - następcy prawnego K. Spółki Gazownictwa Spółki z
ograniczoną odpowiedzialnością w T.
przeciwko K. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 października 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy w L. w wyniku apelacji strony powodowej zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji oddalający powództwo i zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 22 060,80 zł. z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Od powyższego prawomocnego wyroku pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. jednym z konstrukcyjnych wymagań skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest wykazanie przez skarżącego, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, spełnienie tej przesłanki wymaga przeprowadzenia przez skarżącego wszechstronnego i wyczerpującego wyводу prawnego, w którym „wykaże” - a nie jedynie „wskaże”, „przytoczy”, czy „uwiarygodni” – że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych, nie było i nie jest możliwe. Musi zatem w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości dowieść istnienia tej przesłanki i ją przekonująco uzasadnić (porównaj między innymi postanowienia z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140 i z dnia 16 kwietnia 2014 r. IV CNP 65/13, nie publ.).

Niewątpliwie nie spełnia tego wymagania, lakoniczne, nie poparte szerszym wywodem prawnym ani uzasadnieniem stwierdzenie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe „brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania z powodu nieważności postępowania (art. 401 k.p.c.) lub z powodów restytucyjnych wznowienia (art. 403 k.p.c.) ani też do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego, a ponadto wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną, zważywszy na wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie majątkowej poniżej 50 000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.)”.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę, jako niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Sąd Najwyższy nie orzekł o kosztach postępowania skargowego, gdyż zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek strony powodowej o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania dotyczył tylko sytuacji wydania orzeczenia o odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania lub o oddaleniu skargi. Nie obejmował natomiast orzeczenia o odrzuceniu skargi, a więc orzeczenia, które zostało wydane.